

A DIOGNÉTOSZHOZ ÍRT LEVÉLBŐL

(NN. 5-6: FUNK 1, 317-321)

KERESZTÉNYEK A VILÁGBAN

A keresztényeket nem különbözteti meg a többi embertől sem a táj, sem a nyelv, sem az életmód. Nem laknak ugyanis külön városokban, nem beszélnek valami szokatlan nyelven, nincs semmi különködő életmódjuk. Tanításukat nem okoskodásból vagy kíváncsi emberek izgágaságából merítették, és semmi emberi bölcselkedésre sem esküsznek, mint sokan mások.

Ott laknak a görögök és barbárok városaiban, ahogyan kinek-kinek a sorsa megszabta. Öltözködésben, táplálkozásban a lakosság szokásaihoz alkalmazkodnak, de más szempontból egy csodálatos és mindenki számára hihetetlennek látszó életmódot folytatnak. Saját szülőházájukban úgy élnek, mint jövevények; mindenben részt vesznek, mint polgárok; mindent eltérnek, mint idegenek; minden idegen táj a hazájuk, és minden haza idegen föld nekik. Házasságot kötnek, mint mások; gyermekeik születnek, de nem dobják ki magzataikat. Közös az asztaluk, de az ágyuk nem.

Testben vannak, de nem a test szerint élnek. A földön élnek, de hazájuk az égben van. A fennálló törvényeknek engedelmeskednek, de életmódjuk felülmúlja a törvényeket. Mindenkit szeretnek, őket azonban mindenki üldözi. Nem is ismerik, és mégis elítélik őket, megölik őket, de életre támadnak. Koldusszegények, és mégis sokakat gazdagítanak; mindenben hiányt szenvednek, mégis mindenben bővelkednek. Megszégyenítik őket, és a szégyenben éri őket a dicsőség; rágalmaik visszahullnak amazokra. Megrágalmazzák őket, és épp a rágalmak közt éri őket a dicsőség. Hírnevüket megtépázzák, de fényesen bebizonyul igaz életük. Szidalmazzák őket, és ők áldással felelnek erre. Megvetik őket, de ők tiszteletet adnak mindenkinek. Jót tesznek, és mégis mint gonoszokkal bánnak velük. Ha kínozzák őket, örülnek, és mintha életre támadnának. A zsidók úgy hadakoznak ellenük, mintha pogányok volnának; a pogányok is üldözik őket, de maguk a támadóik sem tudják, hogy miért bántják őket.

Egyszóval: ami a testben a lélek, azok a keresztények a világban. A lélek jelen van a test minden tagjában, a keresztények is ott vannak a világ városaiban. A lélek ott lakozik a testben, de mégsem a testből való; a keresztények is itt vannak a világban, de ők sem e világból valók. A láthatatlan lélek a látható testben van; a világban élő keresztények is láthatók, de vallásosságuk láthatatlan. A test haraggal és harccal támad a lélek ellen, mert akadályozza élvezeteiben, pedig semmi jogtalanság nem esett rajta; a világ is gyűlöli a keresztényeket, mert ők visszautasítják élvezeteit, holott a világot nem sértették meg.

A lélek szereti az őt gyűlölő testet és tagjait; a keresztények is szeretik üldözőiket. A lélek be van zárva a testbe, de ő tartja össze az egész testet; a keresztények is úgy vannak a világban, mintha börtönben volnának, de mégis ők tartják össze a világot. A halhatatlan lélek mulandó hajlékban lakozik; a keresztények is e mulandó világban zárandokolnak a mennyei örökkévalóságra várva. A lélek jobbá lesz, ha étellel és itallal nem kényeztetik el; a keresztények is folyton gyarapodnak, noha nap nap után üldözik őket. Isten olyan fontos őrhelyre állította őket, ahonnan nem szabad elmenekülniük.

PÉCSI EGYHÁZMEGYE

„REMÉNYT ÉS JÖVŐT ADOK NEKTEK”

(JEREMIAS 29,11)